

רע"פ 1239/22 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 1239/22

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו מיום 12.1.2022 בע"פ 12692-04-21 שניתן על ידי כב' השופטת העמיתה דבורה ברלינר וכב' השופטים שי יניב ויוסי טופר

בשם המבקש: עו"ד בנימין ניומן

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו (כב' השופטת העמיתה ד' ברלינר וכב' השופטים ש' יניב ו-י' טופר) בע"פ 12692-04-21 מיום 12.1.2022, בגדרו התקבל בחלקו ערעור המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום בתל אביב - יפו (כב' השופט ש' מלמד) בת"פ 25532-12-17.

1. המבקש הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירת החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973. על פי עובדות כתב האישום, החזיק המבקש 5.1963 גרם סם

מסוג הרואין ו-1.2050 גרם סם מסוג Alfa-PVP.

2. הממונה על עבודות השירות מצא את המבקש לא מתאים לרצות את עונשו על דרך של עבודות שירות, ובהתאם גזר עליו בית משפט השלום מאסר בן 3 חודשים מאחורי סורג ובריח, וכן מאסר מותנה, פסילה מלהחזיק רישיון נהיגה למשך 3 חודשים, פסילה מותנית, וקנס בסך 1,500 שקלים.

3. המבקש ערער לבית המשפט המחוזי, ולאחר שמיעת הערות בית המשפט לעניין טענותיו ביחס להכרעת הדין, התמקד בטענות בעניין גזר דינו. לאחר שנתן דעתו על בעיותיו הרפואיות הנפשיות והפיזיות של המבקש, מצא בית המשפט המחוזי להפחית את עונשו של המבקש ולהעמידו על חודשיים מאסר בפועל, וזאת אף שמצא כי עונש של שלושה חודשי מאסר הוא עונש ראוי ומידתי.

4. המבקש אינו משלים עם פסק דין זה. מכאן בקשת רשות הערעור ובקשת עיכוב הביצוע שלפניי. בבקשתו, טוען המבקש כי יש ליתן לו רשות ערעור משיקולי צדק, וזאת בעיקר נוכח ליקויים והפרעות רפואיות שונות מהם סובל המבקש. מודגש כי נמצא שהמבקש אינו יכול לרצות את מאסרו על דרך של עבודות שירות, בשל הפרעות אלה.

5. לאחר עיון בבקשה ובנספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות.

6. הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים בלבד, בהם מתעוררת שאלה עקרונית בעלת חשיבות ציבורית החורגת מעניינם של הצדדים, או במקרים חריגים בהם מתעורר חשש לאי-צדק מהותי או לעיוות דין (רע"פ 1151/21 דבי נ' מדינת ישראל (16.2.2022)). הבקשה שלפניי אינה עומדת באמות מידה אלה.

7. הבקשה שלפניי מתמקדת בחומרת העונש שהושט על המבקש, ביחס לנסיבות המקרה ולנסיבותיו האישיות. כידוע, רשות ערעור בעניין חומרת העונש תינתן במקרים חריגים בלבד, בהם ניכרת סטייה משמעותית ממדיניות הענישה המקובלת או הראויה בנסיבות דומות (ראו, למשל: רע"פ 957/22 חבושה נ' מדינת ישראל (8.2.2022)). המבקש אינו טוען במפורש כי עונשו חורג במידה משמעותית ממדיניות הענישה המקובלת או הראויה, וממילא לא היה בכוחה של טענה כזו לעמוד, שהרי העונש שנגזר על המבקש הוא עונש מקל (ראו והשוו, למשל: רע"פ 483/18 ברוכיאן נ' מדינת ישראל (14.2.2018); רע"פ 2986/21 עיסאוי נ' מדינת ישראל (10.5.2021)). בזאת די כדי לדחות את הבקשה.

8. הרבה למעלה מן הצורך, יוער כי מעיון בחוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 10.1.2022 עולה כי המבקש "אינו כשיר טוטאלית" לביצוע עבודות שירות. למעשה, המבקש עצמו מסר לממונה כי הוא "אינו מסוגל לעמוד בתנאים הנדרשים בעבודות שירות", אף לא במגבלות רפואיות. גם חוות הדעת הרפואית גורסת כי הוא אינו כשיר לביצוע העבודות, מה גם שהמבקש בעל מרשם ל-60 גרם קנביס רפואי בחודש, אינו מחוסן לנגיף הקורונה ואינו מעוניין להתחסן. בנסיבות אלה, ברי כי אין כל אפשרות אלא להורות על ריצוי עונש המאסר שנגזר על המבקש, מאחורי סורג ובריח.

9. סוף דבר, הבקשה נדחית. ממילא נדחית בקשת עיכוב הביצוע שהוגשה עמה.

ניתנה היום, כ' באדר א' התשפ"ב (21.2.2022).

ש ו פ ט
